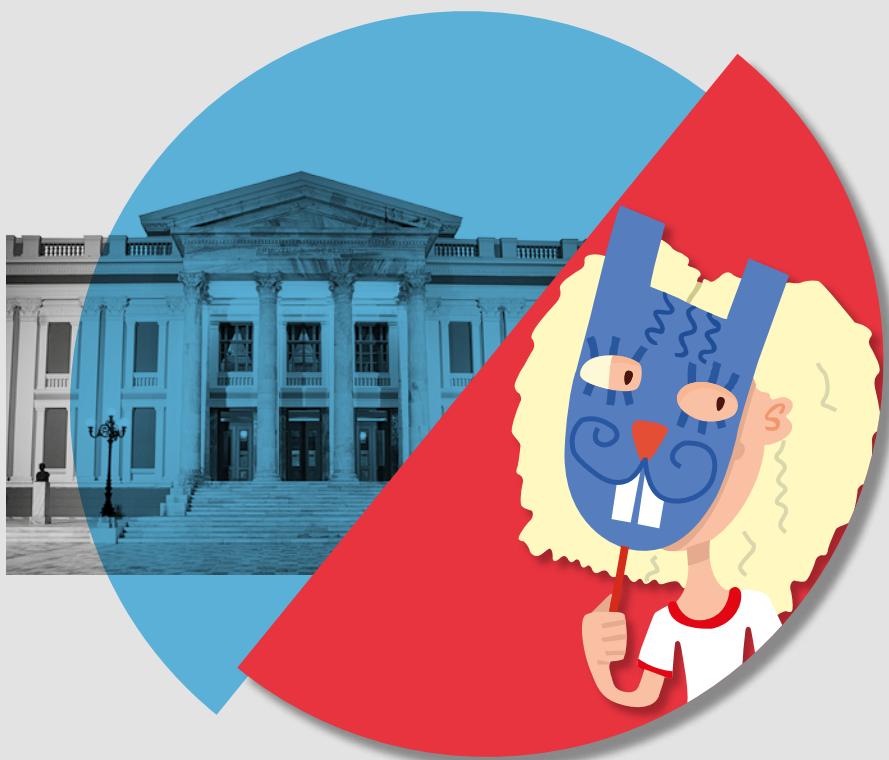


# ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015



Ένα ιδανικό ονειροδρόμιο  
για τη μύηση των νέων  
στο υψηλό άθλημα της φαντασίας.



Εισαγωγή στη Νέα Εκπαιδευτική Εποχή  
για τα παιδιά μέσω του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά.

Ανάπτυξη βιωματικών εκπαιδευτικών  
εφαρμογών πολιτιστικού περιεχομένου.

## Μνήμη που δημιουργεί κανόνα

Το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά παρεμβαίνει δυναμικά στη διαδικασία μάθησης, γνωριμίας, παιχνιδιού, παρεμβαίνει στο χώρο της θεατρικής δημιουργίας.

Το Θέατρο, παιχνίδι συμβάντων, αισθήσεων, συναισθημάτων, ιδεών, μας κάνει καλύτερους, μας δίνει ζωή, νόημα και όραμα. Η νέα γενιά αξίζει το καλύτερο και μέσα από το Θέατρο προσπαθούμε να ανοίξουμε δρόμο σε ένα πιο φωτεινό αύριο.

Μια θεατρική παράσταση που λειτουργεί σαν διαδραστικό installation, συνομιλεί με μια έκθεση γνωριμίας με την κουζίνα και την τσαγκαρική του θεάτρου.

Το πάθος της μνήμης, ο τρόπος που η ιστορία και το χτες αποτελούν άξονες, κανόνες και νόημα στο σήμερα, δημιουργούν διόδους καλλιτεχνικής εκπαίδευσης και δημιουργίας είναι οι βάσεις αυτού του διπλού κατόπτρου.

Μια μέρα στο θέατρο είναι μια μέρα με το γέλιο και με το δάκρυ. Με το θέατρο αλλάζουμε και εμπλουτίζουμε το βλέμμα μας, αλλάζουμε φλερτάροντας με την αλλαγή.

Γνωρίζουμε αυτό που συμβαίνει στον κόσμο και ανακαλύπτουμε ως πολίτες του κόσμου καινούργια όρια. Αντιλαμβανόμαστε... Φανταζόμαστε... Ανακατασκευάζουμε... Αναστοχαζόμαστε...

Ας σταθούμε, λοιπόν, στο θεατρικό συμβάν με την προϋπόθεση, ότι θα εμπλουτίσει το βλέμμα μας και τη φαντασία μας προς το μέλλον.

Νίκος Διαμαντής

Καλλιτεχνικός Διευθυντής Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά

# ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

## ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

**Πρόκειται για μια μοναδική εμπειρία** που δίνει τη δυνατότητα στους μικρούς μαθητές να γνωρίσουν από κοντά ένα εντυπωσιακό θεατρικό οικοδόμημα-μνημείο, ένα από τα σημαντικότερα αρχιτεκτονήματα της σύγχρονης Ελλάδας: το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Εγκαινισμένο πριν από 118 ολόκληρα χρόνια, έχει φιλοξενήσει στη σκηνή του -η οποία θεωρείται ένα από τα ελάχιστα σωζόμενα δείγματα της εποχής μπαρόκ σε ολόκληρη την Ευρώπη- μερικές από τις πιο σπουδαίες καλλιτεχνικές προσωπικότητες της σύγχρονης ιστορίας.

Η μύηση των παιδιών στον κόσμο της θεατρικής μαγείας θα ξεκινά με την **άφιξη** τους στο θέατρο και θα ολοκληρώνεται με την **έξοδο** τους από αυτό. Η εμπειρία της επίσκεψης περιλαμβάνει:

**Ζωντανή, θεατρική αφήγηση** ιστορικών στοιχείων αλλά και πραγματικών περιστατικών, που συνδέονται με την Ιστορία του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά.

**Διαδραστικά θεατροπαιδαγωγικά παιχνίδια** (αυτοσχεδιασμοί, κουίζ, φωνητικές και εκφραστικές ασκήσεις, παιχνίδι με τα συναισθήματα κλπ.) που στοχεύουν στην **ενεργή συμμετοχή των μαθητών - θεατών**, στο πλαίσιο της **βιωματικής ξενάγησης**, η οποία θα καταλήγει στον χώρο της σκηνής,

**Συνομιλία με τους μαθητές**, ώστε μέσα από κατευθυνόμενες ερωταπαντήσεις να αναδειχθεί η βαρύτητα που έχει το θέατρο ως παιδαγωγικό, εκπαιδευτικό και πνευματικό γεγονός.

**Γνωριμία με τις ιδιαιτερότητες** των στοιχείων που συνθέτουν την **Τέχνη του Θεάτρου**, μέσω της καταγραφής των **συστατικών** της τέχνης όλων των **ειδικοτήτων** που συμμετέχουν στη δημιουργία του.

Το πρόγραμμα χωρίζεται σε δύο μέρη, διάρκειας 45 περίπου λεπτών το καθένα και περιλαμβάνει:

1. **Βιωματική ξενάγηση** στους πιο ενδιαφέροντες χώρους του θεάτρου
2. **Παρακολούθηση** της θεατρικής παράστασης «Μια Ημέρα στο Θέατρο» της Όλγας Λαζαρίδου.



*Η κεντρική σκάλα του θεάτρου,  
όπως είναι σήμερα.*

# 1. Ξενάγηση στους χώρους του θεάτρου

Ομάδα Ξενάγησης: Γιώργος Νανούρης, Χρήστος Σκούρτας, Ίρια Κατσαντώνη, Πάρις Θωμόπουλος, Σταύρος Γιαννακόπουλος, Μάριος Κάλλος, Ματίνα Καλτάκη, Σοφία Αθανασοπούλου, Ευαγγελία Σκρομπόλα

**Βιωματική Ξενάγηση** στους πιο ενδιαφέροντες χώρους του θεάτρου, όπως το εντυπωσιακό **φουαγιέ**, τα **θεωρεία**, η **πλατεία** και τα **παρασκήνια**, τα οποία κρύβουν στα σπλάχνα τους όλους εκείνους τους «μαγικούς» μηχανισμούς, που αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία αυτού που ονομάζουμε «θεατρική μαγεία».

Η Ξενάγηση θα πραγματοποιείται από μια έμπειρη ομάδα θεατρολόγων-παιδαγωγών και ηθοποιών και θα βασίζεται τόσο στη ζωντανή, θεατρική αφήγηση όσο και στη διαδραστική επικοινωνία και συνεργασία των ίδιων των παιδιών, που θα απασχολούνται σε θεατροπαιδαγωγικές δράσεις και παιχνίδια.



ΠΟΛΥΕΠΙΠΕΔΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ  
ΤΗΣ ΒΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΞΕΝΑΓΗΣΗΣ

## Το Γέλιο, το Δάκρυ, το Θέατρο

Ξεναγούν: ο Μάνος Στεφανίδης και η Κατερίνα Πεσταματζόγλου

**Το Θέατρο είναι ο τρόπος να ζούμε τη ζωή μας αλλιώς και να αντλούμε την ποίηση που δεν μπορεί να μας προσφέρει η καθημερινότητα. Το Θέατρο είναι και Τέχνη και Παιχνίδι και Έκφραση, αλλά πρωτίστως είναι εκείνο το μέσο που μπορεί ακόμη και από τη λύπη να προσφέρει χαρά.**



*Σχέδιο του Νίκου Πετρόπουλου  
για το φουαγιέ του δευτέρου ορόφου.*

*Αριστερά: Γενική άποψη  
του φουαγιέ, όπως είναι σήμερα.*

**Θεματικός άξονας** της έκθεσης είναι το ίδιο το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, η ιστορία του, η κατασκευή του αλλά και η σταθερή ενέργεια που εκλύει για όποιον έχει την ευαισθησία να την προσλάβει. Έτσι λοιπόν, προσπαθήσαμε να εκλαϊκεύσουμε την θεατρική θεωρία και πράξη μέσα από μια σειρά εύληπτων, σύντομων εκδηλώσεων που συνδυάζουν λόγο, εικόνα, θέαμα και ενημέρωση μα πάνω απ' όλα συμμετοχή και αισθητική τέρψη.

**Πρόκειται για μια πολυεπίπεδη έκθεση**, η οποία συγκροτείται από ένα μόνιμο κι ένα μεταφερόμενο μέρος. Έχοντας ως άξονα και ως κεντρικό θεματικό στοιχείο το ίδιο το Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά, τη λειτουργία και την ιστορία του, επιδιώκει να συνδυάσει το «θέατρο» ως παραστασιολογικό γεγονός αλλά και το «δάκρυ» ως κυρίαρχο συγκινησιακό στοιχείο, που εξ ορισμού το θέατρο, όπως και κάθε άλλη τέχνη, επιδιώκει. Ο τίτλος προέρχεται από την περίφημη φράση «ές δάκρυα έπεσε τό θέατρον» που αναφερόταν στην παράσταση «Μιλήτου Άλωσις» του τραγικού ποιητή Φρυνίκου. Γιατί μπορεί η εύκολη συγκίνηση να είναι ο πιο ύπουλος εχθρός της αληθινής τέχνης, αλλά η βαθιά συγκίνηση είναι το ουσιαστικό κέρδος κάθε αληθινής καλλιτεχνικής δημιουργίας.

**Πιο συγκεκριμένα, η περιπέτεια ξεκινάει** από το πρόθυλο και το φουαγιέ του θεάτρου και καταλήγει στη σκηνή του θεάτρου και την παράσταση που έχει δημιουργηθεί ακριβώς για το σκοπό αυτό. Ενδιάμεσα η περιπέτεια συνεχίζεται στην πλατεία, τα θεωρεία, τα φουαγιέ κλπ., στα οποία συνδυάζεται η ξενάγηση με τη μύηση και στις εκθέσεις, στις οποίες παρουσιάζονται η ιστορία του Δημοτικού Θεάτρου, τα αρχιτεκτονικά σχέδια, ο δημιουργός του Ιωάννης Λαζαρίμος και οι επιρροές που δέχθηκε από τον γερμανικό Νεοκλασικισμό και τον γαλλικό Ρομαντισμό. Επιπλέον, υπάρχει πλούσιο υλικό από τις ιστορικές παραστάσεις, προγράμματα, κοστούμια, σπάνιες φωτογραφίες και πορτρέτα των πρωταγωνιστών.

**Εξαιρετικό ενδιαφέρον** παρουσιάζει το εικαστικό τμήμα της έκθεσης στο οποίο εκτίθενται πίνακες και κατασκευές που αντλούν την έμπνευσή τους από το Δημοτικό Θέατρο διαχρονικά. Μεταξύ των άλλων συμμετέχουν οι: Πέτρος Ζουμπουλάκης, Άγγελος Αντωνόπουλος, Γιάννης Αδαμάκης, Τάσος Αριδάς, Βασίλης Τάγκαλος, Κωστής Γεωργίου, Γιάννης Ασπρακόπουλος, Κωνσταντίνα Συλίκου, κ.ά.

## Νεοκλασικισμός και Πειραιάς

**Ονομάζουμε Νεοκλασικισμό** εκείνη την τρέλα που καταλαμβάνει την Ευρώπη στο πέρασμα από τον 18ο στον 19ο αι. και αναφέρεται στην αναβίωση του κλασικού ιδεώδους. Ο 17ος αιώνας σφραγίζεται από την θεατρική παντοδυναμία του **Μπαρόκ**, ο 18ος αιώνας ξεκινά με το κομψό **Ροκοκό** - τέχνη της Ευρωπαϊκής αριστοκρατίας, ένα είδος Μπαρόκ σε συσκευασία τσέπης - για να καταλήξει αφενός στην έκρηξη του **Ρομαντισμού** - αυτού του δικαιώματος στο πάθος τόσο στα άτομα όσο και τους λαούς- αλλά και στον Νεοκλασικισμό που αποτελεί ταυτόχρονα την αντίθεση αλλά και την σιαμαία εκδοχή του Ρομαντισμού. Ο Νεοκλασικισμός, γαλουχημένος στο ορθολογικό πνεύμα του Διαφωτισμού, αντιμετωπίζει την ελληνορωμαϊκή αρχαιότητα ως υπέρτατη αισθητική αξία και συχνά τη μιμείται δουλικά.

**Ός προς την Ελλάδα συμβαίνει το εξής οξύμωρο:** αφενός ο Νεοκλασικισμός συνιστά μια καλλιτεχνική έκφραση σχεδόν γηγενή και αυτόχθονα και αφετέρου είναι το πρότυπο για την αναμόρφωση της καθημαγμένης πρώην οθωμανικής επαρχίας, που επιβάλλει η πεφωτισμένη Ευρώπη. Με άλλα λόγια η γενέθλια ιδεολογική συνθήκη του νεοελληνικού κράτους υπήρξε εκείνη η εισαγόμενη αισθητική που θα μεταμόρφωνε τους Ρωμιούς ή Γραικούς σε Έλληνες! Δηλαδή το νεοπαγές, «πρότυπον βασιλείον», που κατασκεύασαν οι ξένοι ως προτεκτοράτο των συμφερόντων τους, εν πολλοίς σχημάτισε την πρώτη απεικόνιση του εαυτού του, αντιγράφοντας τις ιδέες του ευρωπαϊκού φιλελληνισμού - ένα κράμα **Διαφωτισμού** και Ρομαντισμού. Το 1833 οι Τούρκοι αποχωρούν απ' την Ακρόπολη και η Αθήνα ορίζεται ως πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Στην Ελλάδα ο νεοκλασικισμός συμπίπτει με την άφιξη του Βαυαρού πρίγκιπα Όθωνα οπότε θα καταστεί





*Η πρόσοψη του θεάτρου, στη συμβολή της Λεωφόρου Γεωργίου Α' και της οδού Κολοκοτρώνη*

για πολιτικούς κυρίως λόγους η κυρίαρχη γλώσσα της εξουσίας και θα αγκαλιάσει από την αρχιτεκτονική –την «τέχνη των τεχνών» σύμφωνα με την άποψη της εποχής– τη γλυπτική, τη ζωγραφική, την επίσημη γλώσσα (την καθαρεύουσα), ακόμη και τη μόδα που αφορούσε τόσο στις γυναίκες όσο και στους άντρες.

**Ο Πειραιάς ακόμη δεν έχει εμπλακεί** σ' αυτή τη δίνη της μεταμόρφωσης, πολύ γρήγορα όμως θα καταστεί το πρώτο λιμάνι της χώρας υποβαθμίζοντας την Ερμούπολη, θα αστικοποιήσει τους πρόσφυγες που δέχεται κατά καιρούς, για να καταστεί μείζον οικονομικό κέντρο, το Manchester της Ελλάδας. Από τα λαϊκά χαρόσιπα της Καλλιόπολης και της Δραπετσώνας, θα περάσουμε στα επιβλητικά νεοκλασικά τα οποία χτίζονται στην Καστέλα, τη Φρεαττύδα και τη Ζέα, με οδηγό τους νεώσοικους και το παλιό Ιπποδάμειο σύστημα.

**Ο νέος Πειραιάς εμπιστεύεται** αρχιτέκτονες όπως ο **Λαζαρίμος** ή ο **Τσίλλερ** για να τον οδηγήσουν στο μέλλον. Μια ολόκληρη συνοικία, αυτή που βρίσκεται πίσω απ'την πλατεία Αλεξάνδρας, θα συγκροτηθεί αποκλειστικά από τις επαύλεις και τις μεγαλοαστικές κατοικίες που σχεδίασε ο πιο εντυπωσιακός συνθέτης του εκλεκτικισμού στην Ελλάδα, ο κλασικιστής Ερνέστος Τσίλλερ. Τέλος τα σπίτια αυτά, πάνω από μισό αιώνα αργότερα, θα τα ζωγραφίσει ο **Γιάννης Τσαρούχης**, αναπολώντας τη χαρισάμενη παιδική του ηλικία, όταν ζούσε σ' ένα τέτοιο νεοκλασικό, αλλά και μεταλαμπαδεύοντας στους πίνακές του τις προσωπικές του ιδέες. Ιδέες που αποτελούσαν την κυρίαρχη άποψη της Γενιάς του '30, σχετικά με τη διαλεκτική σχέση ανάμεσα στο λόγο και το λαϊκό, τη γηγενή παράδοση του λαϊκού τεχνίτη και την εισαγόμενη πρόοδο εξ Εσπερίας.



Παράσταση: «Λόρδος Βύρων» του Αλέκου Μ. Λιδωρίκη  
Σκηνοθεσία: Μάνου Κατράκη  
Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 1955-56



Παράσταση: «Βασιλιάς Ληρ» του Σαίξπηρ  
Σκηνοθεσία: Μ. Κατράκης  
Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 1971-2

Τα τεκμήρια προέρχονται από τη συλλογή Μάνου Κατράκη,  
δωρεά της συζύγου του καλλιτέχνη Λίντας Άλμα (Ελένη Μαλιούφα)  
στη Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά.

Ομάδα έρευνας και τεκμηρίωσης  
Μαρίνα Ζέρβα, Ελπίδα Λάμπρου, Ιωάννα Λουλούμπαρη,  
Εύα Παπαδάκη, θεατρολόγοι

Συντονιστής Ομάδας  
Κώστας Κουρμουλάκης, σκηνογράφος - θεατρολόγος

## Το Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά στην τέχνη

**Το δεύτερο σκέλος της εκθεσιακής ενότητας** (τόσο της σταθερής όσο και της μεταφερόμενης), συγκροτείται από το πλούσιο δραματολογικό υλικό που υλοποιήθηκε στο ΔΘΠ σε όλη τη διάρκεια της ιστορικής του διαδρομής που υπερβαίνει τον αιώνα: Με βασικό άξονα τη διεύθυνση Ροντήρη αλλά και με τα πριν και τα μετά συνταρακτικά θεατρικά γεγονότα (από τον Βεάκη και την Παξινού, ως τον Χορν και τη Λαμπέτη), η έκθεση παρουσιάζει ένα πλούσιο υλικό από φωτογραφίες, προγράμματα παραστάσεων, θεατρικές κριτικές, χειρόγραφα και αποκλειστικές φωτογραφίες των πρωταγωνιστών, σκηνικές οδηγίες, ρεπορτάζ κι εξώφυλλα εφημερίδων και περιοδικών και κυρίως κοστούμια, σκηνογραφικές μακέτες και σκίτσα από το ανέβασμα των παραστάσεων.

Σε σχέση με αυτό το υλικό παρουσιάζεται η διαδραστική performance «Να ντύσουμε τους γυμνούς» κατά την οποία οι μαθητές θα έρχονται σε επαφή με τον τεράστιο πίνακα, μήκους 4,5 μ., με τους γυμνούς μουσικούς του Σάββα Πουρσανίδη και τα ιστορικά κοστούμια, που κατά καιρούς «παραστάθηκαν» στο ΔΘΠ. Ζητείται να ταυτίσουν τα πραγματικά κοστούμια ή άλλα φανταστικά, δικής τους επινόησης, ντύνοντας έτσι τους γυμνούς μουσικούς της ζωγραφικής σύνθεσης.

**Το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά είναι ιστορία**, αλλά είναι και ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον και εντυπωσιακό παρόν. Οι εργασίες ανακαίνισής του αποτελούν πολύτιμη πηγή αρχιτεκτονικής και θεατρικής γνώσης. Σ' αυτό το τρίτο μέρος της έκθεσης παρουσιάζονται κοστούμια, βίντεο, φωτογραφίες από τις εργασίες ανακαίνισης αλλά και αποπεράτωσης (κυρίως η δουλειά της φωτογράφου Μαρίας Κούκου), καθώς και υλικό από την τελετή εγκαινίων που επιμελήθηκαν οι Τάκης Τζαμαργιάς και Φωκός Ευαγγελινός, και τις παραστάσεις που ανέβηκαν σ' αυτό την τελευταία διετία όπως π.χ. η «Οδύσσεια» του Λιβαθινού, ο «Μεφίστο» των Μνουσκίν-Μαστοράκη, ο «Ερωτευμένος Σοπέν» των Γιαννίν Μποκέν και Φρεντερίκ Σοπέν (από την Εθνική Λυρική Σκηνή) κ.ά.

**Τέλος, εκθέσιμο υλικό** αποτελεί η αρχική τεχνική υποδομή του ΔΘΠ δηλαδή τα σταγκόνια, οι μηχανισμοί σκηνής, τα βαρούλκα, τα οποία εθεωρούντο τα τελειότερα της εποχής τους (τέλος 19ου αιώνα). Τα σπαράγματα αυτά σήμερα, αφενός ανακαλούν κάποιες «ηρωικές» στιγμές του ιστορικού κτίσματος, λειτουργούν όμως και αυτόνομα ως ποιητικές κατασκευές που μπορεί να μην παράγουν πια θέατρο, παρακινούν όμως ονειροπόληση.

Μάνος Στεφανίδης  
Αναπληρωτής Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών



## 2.

# Μια Ημέρα στο Θέατρο

της Όλιας Λαζαρίδου

Κείμενο: Όλια Λαζαρίδου

Σκηνοθεσία: Λίλλυ Μελεμέ

Σκηνικά-Κοστούμια: Κωνσταντίνος Ζαμάνης

Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου

Οργάνωση παραγωγής: Μαρίλια Σταυρίδου

Παραγωγή: Γιώργος Λυκιαρδόπουλος – Highway Productions / Λυκόφως

Παίζουν οι ηθοποιοί: Όλια Λαζαρίδου, Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης,

Άρης Μπαλής, Πάρις Θωμόπουλος

Η θεατρική παράσταση της Όλιας Λαζαρίδου «Μια Ημέρα στο Θέατρο» εμπεριέχει πρακτικά τη λειτουργία όλων εκείνων των μηχανισμών με τους οποίους τα παιδιά ήρθαν σε επαφή κατά τη διάρκεια της ξενάγησης, με τον πιο γοητευτικό και «μαγικό» τρόπο και επενδύει στη ζωογόνο δύναμη του παιχνιδιού, κινητήριο μοχλό κάθε θεατρικής λειτουργίας.

### Λίγα λόγια για την παράσταση

Ένας ηθοποιός-μάγος που κάνει πρόβα στην άδεια σκηνή μαζί με τον βοηθό του και μια κοπέλα που αμφισβητεί τη δύναμη της θεατρικής ψευδαίσθησης και επιμένει να είναι γαντζωμένη στην πεζή πραγματικότητα, συναντιούνται απροσδόκτα και η συνάντηση αυτή γίνεται αφορμή για ένα συναρπαστικό και μαγικό ταξίδι στον χώρο και τον χρόνο, ένα ευφάνταστο κυνήγι της αλήθειας με συνοδούς τα πιο γοητευτικά θεατρικά ψέματα.

Το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά είναι ένα θέατρο σαν αυτά που ονειρευόμαστε μικρή ή σαν αυτά που θαύμαζα μεγάλη στις ταινίες του Φελλίνι ή του Μπέργκμαν στο «Φάννου και Αλέξανδρος». Ιδανικό ονειροδρόμιο για να μυήσεις νεανικές, αγνές ψυχές στο υψηλό άθλημα της φαντασίας. Με μεγάλη χαρά μπόρεσα σ' αυτήν την περιπέτεια της συγγραφής του «Μια ημέρα στο θέατρο» και ξαναθυμήθηκα τον πρώτο, πολύ πρώτο εκείνο λόγο που με έκανε να θέλω να γίνω ηθοποιός ή να κρυφοκοιτάζω έστω τους ηθοποιούς χωμένη κάπου ανάμεσα στη βελούδινη, βαριά κόκκινη αυλαία.

Όλια Λαζαρίδου  
Συγγραφέας, ηθοποιός



Η αποστολή μας είναι δύσκολη και ταυτόχρονα εξαιρετικά συγκινητική. Η «αιωνόβια» πλην όμως κομψότατη και γεμάτη ζωντάνια, σκηνή του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά –πάνε σχεδόν 120 χρόνια από τα πρώτα της εγκαίνια– καλείται να υποδεχθεί στους κόλπους της τους πιο νεαρούς θεατές της, να τους σαγηνεύσει με τη γοητεία της, να τους μυήσει στην τέχνη της και να τους αποκαλύψει τα... μυστικά της.

Με όχημα τη φαντασία και τη ζωογόνο δύναμη του παιχνιδιού, που αποτελεί απαραίτητο συστατικό, αλλά και κινητήριο μοχλό της θεατρικής λειτουργίας, θα επιχειρήσουμε μαζί με την Όλια, τον Κωνσταντίνο, τον Άρη και τον Πάρη, ένα μαγευτικό ταξίδι στο χώρο και το χρόνο, ένα ευφάνταστο κυνήγι της αλήθειας με συνοδοιπόρους τα πιο γοητευτικά θεατρικά «ψέματα». Η υπέροχη σκηνή του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά μεταμορφώνεται σε ένα «αλλόκοτο» θεατρικό λούνα παρκ, ένα τοπίο τρυφερού ποιητικού ρεαλισμού όπου τα πάντα μπορούν να συμβούν. Οι αισθήσεις ξυπνούν, οι μνήμες ζωντανεύουν, τα αντικείμενα χορεύουν, αποδεικνύοντας περίτρανα πως μια μέρα στο θέατρο μπορεί ν' αλλάξει όλη μας τη ζωή. Καλό μας ταξίδι!

Λίλυ Μελεμέ  
Σκηνοθέτις

Πάντα το θέατρο σήκωνε ψηλά έναν καθρέφτη για να κοιτάζεται η φύση, λέει ο Άμλετ. Από τι είναι φτιαγμένος αυτός ο καθρέφτης; Ποιες μηχανές και ποιους μηχανισμούς επιστρατεύει το θέατρο για να κατασκευάσει αυτόν τον μαγικό καθρέφτη, όπου πάνω του αντανακλώνται τελικά όλοι οι μηχανισμοί της ανθρώπινης συμπεριφοράς;

Σε μια εποχή έντονης εσωστρέφειας, το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά ανοίγει διάπλατα τις πόρτες του στα παιδιά, δίνοντάς τους τη μοναδική ευκαιρία να ανακαλύψουν όχι μόνο όσα φαίνονται αλλά και όσα κρύβονται πίσω από τον καθρέφτη. Και να μιήσει τους θεατές του αύριο στα μυστικά της πολύτιμης τέχνης του θεάτρου.

**Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης**

Τι πιο όμορφο για τα παιδιά του Πειραιά να περιηγούνται στο πανέμορφο αυτό Θέατρο της πόλης τους και να ξεδιπλώνεται μπρος στα μάτια τους η ιστορία και ο μηχανισμός της τέχνης του θεάτρου. Ένα τέτοιο “άνοιγμα” του μαγικού αυτού κόσμου θα αποκαλύψει πως η ψευδαίσθηση και η μαγεία είναι απλά μια άλλη όψη της πραγματικότητας.

**Άρης Μπαλής**

«Θα προσπαθήσουμε μέσω του προγράμματος τα παιδιά να γνωρίσουν και να αγαπήσουν λίγο περισσότερο το θέατρο, και ελπίζουμε να βοηθήσουμε ώστε να αρχίσει να δημιουργείται μια νέα γενιά θεατρόφιλου κοινού».

**Γιώργος Νανούρης**

«Με ιντριγκάρει ιδιαίτερα το γεγονός να δουλεύω για τα παιδιά, όπως επίσης, θεωρώ το παιδικό θέατρο μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις, ειδικά για ένα νέο ηθοποιό».

**Χρήστος Σκούρτας**

«Νιώθω ιδιαίτερη χαρά για την συμμετοχή μου σε μια παράσταση εκπαιδευτικού χαρακτήρα, που έχει να κάνει με παιδιά και θεωρώ εξίσου σημαντικό νέοι άνθρωποι να μαθαίνουν και να εμβαθύνουν σε αυτό που ονομάζεται θέατρο».

**Πάρις Θωμόπουλος**

«Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος που συμμετέχω σε μια παράσταση για τα παιδιά, γιατί κοντά τους ξαναγινόμαστε και εμείς παιδιά».

**Σταύρος Γιαννακόπουλος**



## Ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τους «ενεργούς θεατές του αύριο»

**Το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά** δημιουργεί και παρουσιάζει την εκπαιδευτική θεατρική παράσταση – βιωματική εμπειρία «Μια Ημέρα στο Θέατρο» για τους μαθητές της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης των σχολείων του Πειραιά και της Αττικής στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος «Εισαγωγή στη Νέα Εκπαιδευτική εποχή για τα παιδιά μέσω του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά - Ανάπτυξη βιωματικών εκπαιδευτικών εφαρμογών πολιτιστικού περιεχομένου», του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» ΕΣΠΑ (2007-2013).

**Ένα πρωτοπόρο εκπαιδευτικό πρόγραμμα**, που έχει ως στόχο να ευαισθητοποιήσει τα παιδιά ως προς τη σημασία της θεατρικής λειτουργίας, να κινητοποιήσει δημιουργικά το **νου**, το **σώμα**, το **συναίσθημα** και τη **φαντασία** τους και να τα φέρει σε επαφή με όλες εκείνες τις παραμέτρους που συνθέτουν τον κόσμο των **παραστατικών τεχνών**, προετοιμάζοντας με αυτόν τον τρόπο τους **ενεργούς θεατές του αύριο**.

---

Το πρόγραμμα είναι δωρεάν και απευθύνεται σε μαθητές 9-16 ετών (Δ΄ Δημοτικού - Α΄ Λυκείου). Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα είναι δώρο και θα πραγματοποιείται καθημερινά (Δευτέρα - Παρασκευή), πρωινές ώρες (9:00-13:00).

Για περισσότερες πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής μπορείτε να απευθυνθείτε στα τηλέφωνα: 210-4143327 & 210-4143359  
Ωράριο: 10πμ-2μμ

---

**Ευχαριστούμε θερμά** το Θεατρικό Μουσείο και τον Κώστα Γεωργουσόπουλο, τη Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά και τον Κώστα Κουρμουλάκη, το «Αμφιθέατρο» και τον Σπύρο Ευαγγελάτο, τα ΕΛΤΑ και τον Κώστα Σπιριούνη, τον Γιάννη Μετζικώφ, τη Μαρία Κούκου, τον Νίκο Πετρόπουλο, τον Κωστή Γεωργίου, τον Πέτρο Ζουμπουλάκη, τον Άγγελο Αντωνόπουλο, τον Γιάννη Ασημακόπουλο, τον Γιάννη Αδαμάκη, τον Βασίλη Τάνγκαλο, την Κωνσταντίνα Συλίκου, τον Τάσο Αριδά, τον Δημήτρη Μπέζα και τον Απόστολο Γιαγιάννο, για την παραχώρηση των θεατρικών κοστούμιών, του φωτογραφικού υλικού και των έργων τους. Χωρίς την ευγενική τους αρωγή, η έκθεση θα ήταν αδύνατο, να πραγματοποιηθεί.